

UŞŞAK
(Tevsîh)

DUYEK

Çün . do ğup . tut du . ci . nân .
yü . zü nü hüs . nün . ğü . ne şî .
ya
Kim . o la . sev me . ye bu .
veç . hî le sen . ma . hî ve şî .
yar . ya re su . lal . lah
Kıl şe fa . at ya . ya Ha bi . bal .
lah y.Ömürlü

Çün doğup tuttu cihan yüzünü hüsnün güneşi
(Yâr yâ Resulallah aman)
Kim ola sevmeye bu vech ile sen mâh-veşi
(Yâr yâ Resûlallah aman)
(Kıl şefâat yâ şefî'a'l-müznibîn işfa' lenâ)

Parmağından akıtıp âb-ı revan bahş-i revan
Nice yüz bin kişiden def' idisersin ataşı

Sen emîre kul olan her ne kadar müdbir ise
Bende-i mukbil olur misl-i Bilâl-i Habeşî

Dik-i hikmette pişirdi çü seni sevgili Hak
Cebreîl olsa n'ola matbahının çille-keşi

Sensin ol püştü penâh-ı melek ü ins ü perî
Enbiyânın güzeli sevgilisi hûb'u hoşi

Üzülür ırk-ı Ebû Cehl gibi ebter olur
Sen Ebu'l-Kâsım ile her kim ederse güreşi

Ve'd-duhâ virdine Ve'l-leyl okuram sünbülüne
RÛŞENÎ virdi budur külle gadâtin ve aşî (I)